

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010239
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823010239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 19. marca 2024 prejednal odvolanie podané obžalovaným A. B. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/54/2023 zo 7.11.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/54/2023 zo 7.11.2023 v časti - vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/54/2023 z 7.11.2023,

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D.,
D. E. XXX/XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 800,- (osemsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) dní.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 67 (šesťdesiatšedem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/54/2023 zo 7.11.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 2.7.2023 okolo 00.41 h v obci D., okres Námestovo, viedol po ceste č. I/78, smerom na Oravskú Polhoru, motorovú štvorkolku značky STELS GUEPARD ST 650G-ST, evidenčné číslo vozidla: NO147CH, po spozorovaní hliadky Policajného zboru s vozidlom zastavil na autobusovej zastávke pri Obecnom úrade v D., následne bol hliadkou Obvodného oddelenia Námestovo zákonným spôsobom vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúšky do analyzátoru dychu, ktorej sa okolo 00.45 h, po zákonom poučení, opakovane odmietol podrobiť a rovnako sa na výzvu odmietol podrobiť aj lekárskemu vyšetreniu,

za účelom zistenia prítomnosti návykových látok v jeho tele.

Za to mu súd podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Zároveň podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., v spojení § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 67 mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť vo výroku o treste, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 7.11.2023 (na č.l. 133 súdneho spisu) vyplýva, že prokurátor, obžalovaný spolu s obhajcom požiadali o doručenie rozsudku a bližšie sa k opravnému prostriedku nevyjadřili.

Podaním doručeným okresnému súdu 21.11.2023 (na č.l. 140 súdneho spisu) obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doručil súdu odvolanie proti vyššie označenému rozsudku - proti výroku o treste a proti naň nadväzujúcim výrokom z dôvodov § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por., nakoľko podľa názoru obhajoby okresný súd nepostupoval pri rozhodovaní o uložení trestu v súlade so základnými zásadami ukladania sankcií uvedenými

v § 34 Tr. zák. a trest je neprimerane prísny. Poukázal, že obžalovaný sa ku skutku v plnom rozsahu priznal, svoje konanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Pritiažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) - fikciu neodsúdenia nemožno obžalovanému pričítať, nakoľko posledné odsúdenie podľa odpisu registra trestov z roku 2014 (OT/64/2014) je zahladené v zmysle § 93 ods. 1 Tr. zák. Na tomto základe navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por.

Po doručení písomného vyhotovenia rozsudku obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomne doplnil podané odvolanie podaním doručeným súdu 21.12.2023 (na č.l. 156-157 súdneho spisu). Opätovne kládol dôraz na ust. § 34 Tr. zák., podľa ktorého okresný súd nepostupoval, keď uložil obžalovanému neprimerane prísny trest. Tiež poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutku v plnom rozsahu priznal, svoje konanie úprimne oľutoval, ako aj to, že pritiažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. mu nemožno pričítať. Už pri doplnení odporu proti trestnému rozkazu zo dňa 12.7.2023 dokladovali skutočnosti odôvodňujúce možnosť uloženia alternatívneho trestu a v tejto súvislosti poukazujú na skutočnosť, že legislatívny zámer novely Trestného zákona, ako aj súladná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva upúšťa od trestu odňatia slobody ako univerzálneho trestu a do priorít dáva použitie primeraných alternatívnych trestov. Dali do pozornosti súdu aplikáciu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por., s poukazom n a stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.6.2017, sp.zn. Tpj 55/2016, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č. 44. Dali do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011, v zmysle ktorého pri aplikácii trestov nespojených s odňatím slobody dochádza k rozšíreniu možnosti ich využitia, keďže sa zavádza aj obligatórna forma ich uloženia (v menej závažných prípadoch a za predpokladu, že páchatel pred spáchaním trestného činu nebol odsúdený), teda že tradičné trestné konanie restoratívna justícia dopĺňa o vhodné alternatívy. Ďalej uviedli, že posledné odsúdenie obžalovaného podľa odpisu registra trestov je z roku 2014, ktoré je zahladené, teda 9 rokov uplynulo od doby, kedy bol obžalovaný naposledy odsúdený. Dňa 18.12.2023 podali na Okresnom súde Námestovo žiadosť o zahľadanie odsúdenia uvedeného v odpise registra trestov pod sp.zn. 2T/108/2002 zo dňa 23.4.2003 pre trestný čin ublíženia na zdraví a výtržníctva podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a § 202 ods. 1 Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhli krajskému súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. vo výroku o treste a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného vykonal krajský súd v neprítomnosti obžalovaného po splnení zákonných podmienok (písomný súhlas obžalovaného s konaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, ktorý predložil obhajca na verejnom zasadnutí). Intervenujúca prokurátorka v konečnom návrhu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. S možnosťou uloženia

alternatívneho trestu navrhovaného obhajobou sa vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd, kde zhodnotil alternatívne druhy trestu ako nie vhodné. Trest, ktorý bol uložený prvostupňovým súdom, považuje vzhľadom na charakter páchanej trestnej činnosti a okolnosti spáchania

za primeraný. Obhajca v konečnom návrhu zopakoval námietky vyplývajúce z podaného odvolania a tiež poukázal na oznámenie Okresného súdu Námestovo, ktoré bolo do spisu predložené. Tiež poukázal na nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku

vo vzťahu k aplikácii § 37 písm. m) Tr. zák. ako podstatnej skutočnosti, ktorej sa mal súd venovať. Preto nesúhlasil s návrhom prokurátorky.

Obhajoba doplnila podané odvolanie aj o oznámenie Okresného súdu Námestovo z 12.3.2024 k žiadosti o zahľadanie odsúdenia, ktoré odvolací súd oboznámil ako súčasť podaného odvolania v rámci správy podanej o stave vecí na verejnom zasadnutí. Z obsahu tohto oznámenia vyplýva, že odsúdenie vo veci sp.zn. 2T/108/2002 malo len podmienený charakter a v tejto veci sa odsúdený právoplatne osvedčil, preto sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z pripojeného spisu súd zistil, že uznesením Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. NO-2T/108/2002 zo dňa 14.3.2005 súd vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil. Preto sa toto podmienené odsúdenie bude uvádzať len v odpise registra trestov. Vo výpise z registra trestov dané odsúdenie uvádzané nebude.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., ako osobou oprávnenou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a na jeho podklade podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste, pretože uložený trest obžalovanému okresným súdom považoval za neprimerane prísny, a preto odvolací súd sám o treste rozhodol.

Okresný súd zistil dostatočne skutkový stav, pokiaľ ide o rozhodnutie o treste, z takto zisteného skutkového stavu veci potom vychádzal aj krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného.

Len pre úplnosť treba uviesť, že výrok o vine bol právoplatný dňom vyhlásenia rozsudku, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré bolo zákonom predpísaným spôsobom súdom prijaté, a súd vykonal dokazovanie len v súvislosti s rozhodnutím o treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou,

ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste. Trestný zákon upravuje otázku ukladania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest ukladaný za spáchanú trestnú činnosť má byť zákonný, primeraný a spravodlivý a rešpektovať zásady pre ukladanie trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zák.

Pre uloženie spravodlivého trestu je potrebné vyvážené vyhodnotiť všetky aspekty, ktoré majú vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu, tak ako ich má na mysli ust. § 34 Tr. zák., aby uložený trest zodpovedal stavu veci a zákonu, zohľadňoval okolnosti konkrétnej veci, osobu páchatel'a a splnil aj svoj výchovný a ochranný účel. Trest uložený obžalovanému okresným súdom podľa názoru krajského súdu nezodpovedal vyššie uvedeným zásadám.

Z návrhu obžalovaného na rozhodnutie o odvolaní, ako aj jeho podstatného obsahu je zrejmé, že odvolanie smerovalo výlučne len do výroku o treste. Podstatné námietky obhajoby ohľadom určenia pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyhodnotil krajský súd ako dôvodné. Z obsahu spisového materiálu je zistiteľné, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie oľutoval, teda prináleží mu aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., ktorú mu okresný súd nepripočítal. Tento postoj obžalovaného bolo potrebné zohľadniť v prospech obžalovaného. Z odpisu registra trestov obžalovaného sú zistiteľné tri záznamy o odsúdení (dve sú staršieho dáta z roku 2000 a 2003) a posledné je trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo z 9.8.2014, sp.zn. 0T/64/2014. Pri všetkých týchto odsúdeniach obžalovaného aj s poukazom na skutočnosti uvedené v doplnení odvolania platí fikcia neodsúdenia. Ak sa na odsúdenia vzťahuje fikcia neodsúdenia, nie je možné pričítať obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Okresný súd tak mal ukladať obžalovanému trest pri jasnej prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a jej aplikáciu súd bližšie nezodôvodnil. Nakoľko odvolanie podal len obžalovaný, nemohol krajský súd svojím vlastným rozhodnutím zhoršiť jeho procesné postavenie a túto poľahčujúcu okolnosť mu nepriznať, hoc na jej priznanie nevidel dôvod.

Okresný súd ukladal obžalovanému trest za prečin podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere až na 1 rok. Prevažnosť poľahčujúcich okolností má vplyv na úpravu zákonom stanovenej trestnej sadzby - podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. - na zníženie hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa pravidiel § 38 ods. 8 Tr. zák., t.j. upravená zákonná trestná sadzba v prípade obžalovaného je vo výmere až na 8 mesiacov.

Východiskové úvahy okresného súdu o ukladaní trestu a aplikácii zásad na jeho uloženie vo všeobecnosti možno považovať za správne. Okrem pochybenia pri posúdení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vzhľadom na opätovnú požiadavku obhajoby na uloženie alternatívneho trestu, t.j. iného trestu ako trestu odňatia slobody, sa úvahy krajského súdu nestretli s úvahami súdu prvého stupňa. Podľa názoru krajského súdu obžalovaný preukázal splnenie podmienok na uloženie peňažného trestu za spáchanú trestnú činnosť v rovine nielen jeho vymožitelnosti, ale aj vzhľadom na ďalšie okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadať pri ukladaní trestu zo zákona uvedené v ust. § 34 ods. 4 Tr. zák.

Primárne je potrebné poukázať, že u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti, ďalej na závažnosť ohrozujúceho prečinu vyjadrenú v zákonom určenej trestnej sadzbe za tento prečin, ale aj osobu obžalovaného, ktorý takmer desať rokov od posledného odsúdenia viedol riadny život, teda nedopustil sa inej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že za stíhanú trestnú činnosť bude postačujúci peňažný trest ako alternatívny trest. Výšku peňažného trestu odvíjal krajský súd aj od deklarovanej výšky mesačného zárobku, teda tak, aby na jednej strane bol uložený trest pre jeho páchatel'a citelný, ale na strane druhej aby neprímerane nezasahoval do plnenia jeho vyživovacej povinnosti. Obžalovaný už v odpore proti trestnému rozkazu, ako aj neskôr na hlavnom pojednávaní deklaroval príjem zo živnosti, ako aj úspory, z ktorých je schopný zaplatiť uložený peňažný trest.

Treba zdôrazniť, že uložený peňažný trest nie je trestom samostatným. Popri tomto treste súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vodiča, a to v hornej polovici zákonom určenej trestnej sadzby, ktorý trest dostatočne do budúcnosti zabezpečí, že obžalovaný sa nebude dopúšťať recidívy stíhanej trestnej činnosti.

Krajský súd konštatuje splnenie zákonných podmienok u obžalovaného na uloženie trestu zákazu činnosti vodiča podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Obžalovaný bol v minulosti odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, preto mu súd obligatórne ukladal trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby, ktorá je pri tomto druhu trestu v rozpätí 1 rok až 10 rokov. Podľa § 61 ods. 7 Tr. zák. na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. nemá vplyv zahľadanie odsúdenia. Trest zákazu činnosti vodiča tak, ako ho obžalovanému uložil a zdôvodnil okresný súd, zodpovedá stavu veci a zákonu.

Uložené tresty popri sebe zabezpečia dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného tak, ako to vyžaduje zákon. U obžalovaného sa nejedná o vážne kriminálne zaťaženie osobu (viď odpis registra trestov), aby bolo potrebné za stíhanú trestnú činnosť pôsobiť na jeho prevýchovu popri uloženom treste zákazu činnosti trestom odňatia slobody, aj keď s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.